

11.10.60, יום ג'

ערכתי חבוקר מכתב לדי-גול על הצורך העולמי בחיזוק אחרות המערב ובמהלך

עזרה לעמי אפיה, אפריקה ואמריקה הלטינית בצורה נאותה. אשלח המכתב למיתן -

אם יש למסור אותו להעדרתו כפי שכתבתי או בשניים.

12.10.60, יום ד'

חבוקר נסעתי לבקר בארץ הראשונה בדימונה. זה זמן רב לא הייתה לי חוויה

עמוקה, מרגינה ומעודרת כזו. ישראל ועם ישראל הם ילדי פלא, דימונה פלא

המלאים. רק לפני שמונים (ואולי מאז הווצרה) מרכז שומס, ללא עץ, ללא סימן

דשא, ללא גפס חיה, ללא מיט. והיום עיירה של כחמשת אלפים נפש, עובדה, יודעה,

מושבה חושבים וחוקים, בונה ומחרכת בלי הרף - הקימה לעצמה אפילו ברכה שחיה,

בנחה סינמה, בית מועצת מועלים יפה, מרכז מסחרי - וחולכים ונבנים שני בחי

חרושת גדולים של הרב שיעסיקו הרבה מאוד מועלים חדשים.

בספטמבר 1955 הגיעו לדימונה 30 המשפחות הראשונות שתיכנו בצריפים. הייתה

זו ידעה או של שרם העבודה אז, בולדה, או של שר הפיתוח, אז, רב יוסף, אהלי

ואולי של שניהם. העמונים "הטעניים" ארוה וחבוקר לגללו על "בטלנות" זו על

בזבז כפי צבור מכרז בא. הראשונים שוכנו בצריפים. כיצד קולים חלה הממריקה

בעיקר מרוקו) הסכימו ללכת ולהישאר כסוכר סוכס - זהו אחד מהנכים המהרששים
בהיסטוריה שלנו למכביר. בסך הזמן עזבו ארבע כשעמות מהראשונים - וחזרו!
עכסיו הגיעו לחסשת אלמים נפש - מאפריקה הצמונית (ספרוקו ועד מצרים), מרוסניה
מפולין ו-מישראל! אחד מהשותפים העיקריים להקמת בית החורשת הגדול אמר שהחלים
בעצמו להשתקק כמקום. בקרוב יהיה מחסור בידים עובדות. יש במקום 1195 בתים,
93 צריחים. סועלי ים המלח נמצאים כאן 100 יומיים, 30 חדייים, 15 קבלנים
12 עובדים בברוס. פועלי טוטפטים קבועים 70, מחכים
בבניה סיבי דימונה 40, בהרסית וחול זך 5, במחפרה "כיתן" 160 (בעיקר נשים
ונערות) בכדוחים 160. על יד הבהים נפועים עצים, ויש חורשה קטנה על שם
החייל האמיץ אלכז ססטר נפשו על הצלת חבריו. בעבודות "יוזמה" - קק"ל 20
סועל, בבועצה מקומות 25, במסקי עזר 2, מוגבלים (?) 30.
דורשים עוד מים ל"גנון" וססק עזר 100.000 קוב לשנה כמחיר חקלאי.
קיימים 3 כתי ספר שמלכתיים - מהם אחד דתי, 4 גני ילדים ממלכתיים ועוד 2 גנים
דתיים (ממלכתיים). בבתי ספר לומדים 220 חלמיד מכיתה א' עד ח', בשני כח"ס
מכלליים 700 חלמידים. בעשרים כחות מלום 2 כחות קדם מקצועיות (אריגה לבנות
ומחבת לבנים), למוד חקלאות מכחת ד' עד כחות ז', כגני חילדים 164 ילדים,
מהם 46 בגנים חדתיים.
צוות המורים - 16 מושבי המקום, 9 מורות צה"ל, 7 מושבי חוץ.

49 תלמידים שבגרו ב"ס יסודי לומדים בבאר שבע, 15 בהיכון עיוני ומקצועי,

8 בב"ס עמל, 9 במרכז להכשרה מקצועית.

יש גם 4 כמות להנחלת הלשון לבוגרים, 70 איש ואשה לומדים עברית.

השיכונים נבנו ע"י עמידר, וניהנו באכירה, 25% רכשו הדיירים. קומדים

בכנין 950 יחידות בשכיל עולים חדשים סיכואו. ידרשו 1700 קומדים נוספים

נחוצ מנהל שני לביח סטרי מברזים כבר שנתיים על כך ואיש לא נענה. יו"ר הפועל

מבקש שנמחור בארות כרגוב ואחרים היסטוריים שיש כאילו במכיכה. מבקש קדוח

וויץ לגטיעת מרק של 60 דונט. דרוש סיכון לזוגות צעירים. מסדד העבודה החליש

כבר על 90 יחידות לזוגות. דורשים הקמת ספריה.

- זה זמן רב לא שבעתי נחת כזה. כתבתי ליוסף - המיסד של המקום.

13.10.60, יום ה'

באו חנה יחיל ודניאל. הציגו מבריק (ספר יחיל) כי ון חורן צווח לצבא

קעם לעזוב את ליאופולדווייל וזה טרם. יחיל שואל מה יענה את שגיריויות אשתם

ישאלו על "הפרשה". אמרתי לו איענה כי אין זה ענינו של שטח"ח, אינו חוקרים

ואינו יודע.